

літературними джерелами сік ноні містить цілу низку БАР, зокрема: алкалоїди, полісахариди, кумарини, глікозиди, іридоїди, антрахінони, каротиноїди, біофлавоноїди, терпени, рослинні стероли, амінокислоти, жирні кислоти, серотонін, ферменти, вітаміни (В1, В2, В6, В12, С, Е), аміноцин, макро- та мікроелементи (калій, кальцій, магній, селен, фосфор, натрій). Тому, як наслідок володіє вираженою антиоксидантною, імономодулювальною, протизапальною, болезаспокійливою, загальнотонізуювальною та адаптогенною діями, регулює ендокринний баланс, нормалізує артеріальний тиск, покращує функції шлунково-кишкового тракту та роботу ЦНС, ефективний для профілактики діабету (особливо 2 типу), а також є дані про його онкопротекторну дію.

Гуміарабік (*Gummi arabicum*) – натуральна смола, одержана з гілок *Acacia senegal L.* або інших представників виду *Acacia* (род. *Leguminosae*), що ростуть переважно в Африці в регіонах Судану. Являється природнім загусником та буде забезпечувати рівномірне танення пастилок у ротовій порожнині.

Лимонна кислота застосовується як консервант, регулятор кислотності, підкислювач та стабілізатор кольору.

Кокосове масло та карнаубський віск будуть виконувати формоутворюючу функцію та попереджувати прилипання до форми при виготовленні пастилок.

Висновки. За результатами роботи було обґрунтовано вибір лікарської форми, а саме гумі-пастилок для розробки лікарського засобу на основі соку ноні та запропоновано його компонентний склад. Тому, подальші дослідження спрямовані на встановлення оптимального співвідношення компонентів у складі розроблюваного лікарського засобу та опрацювання раціональної екстемпоральної технології є перспективними напрямком сучасної фармації.

Перспективність застосування екстракту подорожника сухого для створення гелю вагінального

Костіна О.В., Куценко С.А., Рубан О.А.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

ztl.nuph.edu.ua@ukr.net

Вступ. Подорожник вже декілька сторіч використовується народною медициною для лікування ранових процесів, входить до складу рослинних зборів, що покращують функції травлення. Екстракт подорожника має протизапальну та антимікробну дії, розріджує та виводить мокротиння, а також стимулює активність епітелію дихальних шляхів. Подорожник використовується також у косметології: його вводять до складу масок для обличчя та

бальзамів для волосся. Він має тонізуючу дію, стимулює синтез колагену, зволожує та покращує рельєф шкіри. Дані літератури свідчать про наявність у складі екстракту пектинів, каротиноїдів, сапонінів, флавоноїдів (байкалін, скутелярин), дубильних речовин, полісахаридів, іридоїдів, олеїнової та цитринової кислот, лимонної кислоти, вітамінів К та С.

За даними медичної статистики поширеність гінекологічних захворювань, а саме патології шийки матки (запальні процеси, ерозія, дисплазія) причинами яких є порушення гормонального та імунного статусу, аборти, інфекційні процеси, є дуже високою. Основними напрямками лікування є застосування препаратів системної та місцевої дії, які сприяють репарації, усуненню запалення та пригнічують патогенну мікрофлору. Виходячи з широкого спектру фармакологічної активності екстракту подорожника сухого перспективною є розробка складу м'якої вагінальної лікарської форми для лікування ерозії шийки матки.

Мета дослідження. Розробка складу гелю вагінального з сухим екстрактом подорожника.

Методи та об'єкти дослідження. Об'єктами дослідження були: діюча речовина – сухий екстракт подорожника та гелеутворювачі. Досліджували реологічні та біофармацетичні властивості зразків.

Основні результати. За результатами проведених досліджень встановлено, що оптимальним гелеутворювачем при створенні гелю вагінального є Lecigel, який дозволяє отримати гель з гарними мукоадгезивними властивостями.

Висновки. На основі теоретичних і експериментальних досліджень розроблено оптимальний склад гелю вагінального з екстрактом подорожника сухими.

Дослідження супозиторіїв з екстрактом беладони

Котенко О.М., Живора Н.В., Федіченкова А.М.

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

kotenko.nphau@gmail.com

Вступ. Беладона звичайна (*Atropa belladonna* L.), беладонна лікарська, белладонна звичайна — отруйна багаторічна трав'яниста рослина родини пасльонових (*Solanaceae*). Як лікарську рослину сировину використовують листя, траву, корені беладони — *Radix, Folium, Herba Belladonnae*. З лікувальною метою використовують листки (*Foliorum belladonnae*), корені (*Radix belladonnae*) і траву (*Herba belladonnae*). Листки містять в собі алкалоїди, переважно гіосциамін, а також скополамін (гіосцин), глюкозид метилескулін, аспарагін,